

Abstrakt

Implementace přístupu interních ratingů (IRB) pro úvěrové riziko je procesem komplexním a náročným. Předpokládá splnění celé řady požadavků, zdokonalování veškerých procedur a metod, dostatek zkušeností a kvalitních dat. Cílem této práce je ukázat, že přechod k IRB přístupu v praxi komerčních bank není vždy jednoduchý a jednoznačně efektivní. Pro méně početné skupiny expozic, jako jsou specializované úvěrové expozice, nemusí být některé metody optimální. Jednoduchými simulacemi výpočtů kapitálových požadavků pro tuto specifickou kategorii expozic, pro různé ratingové kvality těchto pohledávek a jednotlivé přístupy, které pro ně Basel II obsahuje, ukážeme, že kapitálové požadavky v rámci IRB mohou při využití regulatorních kritérií dosahovat vyšších hodnot než při metodě standardní. Zajímavým srovnáním je i následné využití technik snižování rizika, na nichž je IRB přístup založený. Výsledná efektivnost celé implementace závisí zároveň i na její finanční náročnosti, národních diskrecí, struktuře nadnárodních skupin při dohledu a nedostatcích samotné metodiky Basel II. Z těchto důvodů a vzhledem k současné situaci na finančních trzích bude nutná revize této metodiky, další rozvoj metod, modelů a nástrojů v oblasti risk managementu a posílení národního a mezinárodního dohledu.